

РЕШЕНИЕ

№ 40149

гр. София, 02.12.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 76 състав, в публично заседание на 05.11.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Пламен Панайотов

при участието на секретаря Снежана Тодорова, като разгледа дело номер **4489** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145–178 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ).
Образувано е по жалба с вх. № РВТ24-ЕВ01-13-[8]/15.04.2025 г. на СО - Район "В." от Н. В. В. против решение № РВТ25-РИ09-9/28.03.2025 г. на Е. Е. - Секретар на СО - район „В.“. По делото е изискана и приложена административната преписка .

В о.с.з. пред АССГ жалбоподателят се представлява от адв.К. , поддържа жалбата ,излага становище в което аргументира основателността на жалбата и заявява искане за разноски.

В съдебно заседание , проведено на 5.11.2025г. , жалбоподателят Н. В. лично прави уточнение на искането си , като заявява : „Моля да допълните, измените или издадете ново решение, с което частта на решението, с което се иска да платя разноски за получаване на документи по т. 3, да отпадне“.

Ответникът се представлява от ю.к. Б. , който изразява становище за недопустимост и неоснователност на жалбата.В писмено становище от 24.04.2025г. е направено искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Прокурор от С. градска прокуратура, редовно уведомена, не взема участие в производството по делото и не дава заключение за законосъобразността на оспорения акт.

Административен съд-София- град, след като обсъди релевираните с жалбата основания, доводите на страните в съдебно заседание, прецени събраните по делото доказателства по реда на чл.235 от ГПК, вр.чл.144 от АПК и служебно, на основание чл.168, ал.1, вр.чл.146 от АПК, провери изцяло законосъобразността на обжалвания акт, намира следното от фактическа и правна страна:

Жалбоподателят е подал до кмета на район „В.“ - Столична [община] за достъп до обществена информация с вх.рег. вх.№РВТ24-ЕВ01-13/16.07.2024г., с което е поискал да му бъде предоставена информация, отнасяща се до градоустройствения статут на сгради с идентификатор по кадастралната карта 49597.1706.642.2 и 49597.1706.642.3, разположени в урегулирани поземлени имоти в местността „с. М.“ по плана на [населено място], представляващи публична общинска собственост, отредени за озеленяване, спорт и детска площадка. Търсената информация е структурирана в два раздела:

Законово дължимия писмен, конкретен и изчерпателен отговор на следните въпроси, заедно със съответните доказателства, послужили за неговото обосноваване:

- 1.Въз основа на кой ПУП е предвидено изграждането на сградите;
- 2.Кога, от кого и въз основа на кои административни актове на кои административни органи са изградени сградите в настоящия им вид; 3.Поради какви причини, фактически и правни основания ,не е довършено изграждането им;
- 4.Каква е реалната перспектива за евентуално бъдещо използване на сградите.

По заявлението е постановено Решение №РВТ24-РИ09-26 от 30.07.2024г., издадено от секретаря на район „В.“ на Столичната община. Решението е обявено за нищожно със съдебно решение № 7725/06.03.2023г., по адм. дело № 20247010708944/ 2024г., административен съд - С. град, II отделение , 38 състав и преписката е върната за ново произнасяне на административния орган.

След връщане на преписката заявлението е разгледано от секретаря на район «В.» СО, който се е произнесъл с оспореното решение.С оспореното решение е предоставен пълен достъп до обществена информация на Н. В. направено от него искане по Закона за достъп до обществена информация по всяка от точките в заявлението. В края на решението е посочено: Настоящото решение, да бъде предоставено по искания от заявителя начин, а именно по електронен път на имейл адрес на заявителя: [електронна поща].com, копие от приложенията, са неразделна част от решението , като същият за тях следва да заплати съответната такса.

В жалбата се посочват бланкетни мотиви за незаконосъобразност на оспореното решение. В съдебно заседание , проведено на 5.11.2025г. , жалбоподателят прави уточнение на искането си , като заявява : „Моля да допълните, измените или издадете ново решение, с което частта на решението, с което се иска да платя разноски за получаване на документи по т. 3, да отпадне“. В становището си по същество В. посочва , че „ в края на т. 3 се казва, че към преписката по заявлението са приложени копия от акт за общинска собственост – актуални и преходни, копия от заповеди - преходни и настоящи, кореспонденция с областния управител, електронни решения на СОС, като след преглед от стана на жалбоподателя и заплащане на съответните такси, ще му бъдат предоставени заверени копия - неразделна част от настоящото решение.“

При така установеното от фактическа страна, съдът обуславя следните правни изводи:

Жалбата е допустима.

Налице са положителните условия, съотв. липсват процесуалните пречки по чл.159 АПК, свързани със съществуването и упражняването на субективното публично право на жалба.

Между страните е безспорно, че исканата информация е обществена по смисъла на чл.2, ал.1 ЗДОИ; тя е налична при задължения сезиран със заявлението субект и същият я предоставя в пълен обем. По делото не се съдържат данни, че органът не разполага с поисканата информация.

Съгласно чл.33 ЗДОИ, когато органът не разполага с исканата информация и няма данни за нейното местонахождение, в 14-дневен срок той уведомява за това заявителя.

С приложеното по преписката Решение № РВТ25-РИ09-9/28.03.2025 г. на Е. Е. - Секретар на СО - район „В.“ е предоставен пълен достъп до исканата в заявлението на жалбоподателя информация.

По същество правният спор в настоящото производство се свежда до това дали правилно е приложен материалният закон и дали е предоставен пълен достъп до поисканата със заявлението информация в контекста на посочената в т.3 такса за предоставяне на заверени копия от приложенията, които са неразделна част от решението.

Правото да се търси и получава информация е изрично разписано в чл.41, ал.1 от Конституцията на Република България. Обществените отношения, свързани с правото на достъп до обществена информация, както и с повторното използване на информацията от обществения сектор са уредени в ЗДОИ. Съгласно разпоредбата на чл.2, ал.1 ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Република България и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закон субекти. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. Следователно обществена информация съставляват всички данни относно обществения живот, съдържащи се в документи и други материални носители на данни, създавани, получавани или съхранявани от задължения субект. Действително в закона липсва легално определение на понятието обществен живот, но с оглед целта на закона следва да се възприеме, че това е всяка информация, която е свързана с живота на обществото като група хора. За да е обществена информацията по смисъла на чл.2, ал.1 от ЗДОИ, следва да са налице двете кумулативни изисквания - да е свързана с обществения живот в страната и да дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти.

В случая с Решение № РВТ25-РИ09-9/28.03.2025 г. на Е. Е. - Секретар на СО - район „В.“ е предоставен пълен достъп до поисканата информация, като в решението е определен начина на предоставянето ѝ. В решението е възприет посочения от заявителя начин на получаване на информацията.

Настоящият съдебен състав счита, че е предоставен пълен достъп до исканата информация. С оспореното писмо е предоставена информация от ответника по цитираното решение.

При непълно или неточно изпълнение на решението следва да се сигнализира отговорното длъжностно лице , а не да се оспорва самото решение , което напълно отговаря на изискванията на ЗДОИ. По направените възражения от жалбоподателя В. , съдът намира следното:

Съгласно чл. 20, ал. 1 ЗДОИ достъпът до обществена информация е безплатен – в смисъл, че не се дължи такса за административна услуга за разглеждане на заявлението и постановяване на административен акт и не се събират други такси по производството. След като вече достъпът до обществена информация е разрешен, съгласно ал. 2 се заплащат разходите за физическото ѝ предоставяне по нормативи, определени от министъра на финансите, които не могат да превишават материалните разходи по предоставянето.

За предоставяне на информацията на хартиен носител заявителят трябва да заплати разходи, които по негово искане могат да му бъдат посочени предварително съгласно чл. 20, ал. 2 и ал. 3 от ЗДОИ. Жалбоподателят не е поискал първо да му бъде предоставена възможност да прегледа информацията, а в последствие да определи сам дали желае тя да му бъде предоставена на някакъв носител , а е посочил единствено начина на предоставяне – електронна поща. Ответникът е съобразил и възможността В. да поиска заверени копия от документите и е определил реда за по който да ги получи. Това допълнение в оспореното решение не влияе върху неговата законосъобразност.

Предвид гореизложеното, съдът счита, че при издаването на индивидуалния административен акт органът е приложил правилно материалния закон и не е налице отказ от предоставяне на достъп до информация по ЗДОИ. В този смисъл, не е налице и несъответствие с целта на закона.

С оглед на изложеното, съдът приема, че Решение № РВТ25-РИ09-9/28.03.2025 г. на Е. Е. - Секретар на СО - район „В.“ е издадено от компетентен за това административен орган, в кръга на неговите правомощия, при спазване на предписаната от закона форма. В хода на административното производство не са допуснати съществени нарушения на съдопроизводствените правила, материалният закон е приложен правилно и актът е издаден в съответствие с целта на закона. Поради това жалбата на следва да бъде отхвърлена.

С оглед изхода на спора следва да бъде уважено своевременно направеното от страна на ответника искане за присъждане на разноски за юрисконсултско възнаграждение, в размер съгласно Наредба № 1 от 9 юли 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения..

Водим от гореизложеното и на основание чл.172, ал.2 АПК Административен съд – София-град, Второ отделение, 76 състав

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н. В. В. против решение № РВТ25-РИ09-9/28.03.2025 г. на Е. Е. - Секретар на СО - район „В.“.

ОСЪЖДА Н. В. В. да заплати на Столична община сумата в размер на 240 лева, представляваща разноски по делото.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на основание чл.40, ал.3 ЗДОИ.

